

Vándor, van rajtad viharkabát?

Kislányként teleharsogtam a zengőt,
ott, ott! a chupacabra – ugyan a kecskék
vérét nem szívta, fogatlan ínye
rácuppant a vajba mártott kekszre,
bakelittányérom csóválva nyalta.

Bolond gyerek rühes barátja, nyelné el
mindkettőt a mohó föld. Csak a baj van
veletek, kolonc a köldökzsinóron,
ki győzi fürösztetni azt, ami jónak
indult, de hamar beposhadt, bele-

hurrogja a fültővakargatásba,
még, még, lángol a tincsgyökere, szőre
fa, bogánca égő cserje. Rajta,
váljatok le rólam, elemek: tűz, víz,
föld, levegő, plasztik. Aki zarándok,

nem segédvonalakkal tervez, mindig
tud egy rövidebb utat, ha nem is indul
azon el. Neki a világ kezes rendszer:
a titán szikrás pótkerék, csúszda
a vanádium, az oxigén egy korgó

holnapú medve talpa. Ez az ösvény más,
csigahalál a házát hordja, nem köröz le
semmilyen szabály. Cheetos-sárga farkas –
délibáb? tört test? reklámszatyor, amelynek
füle fojthat, ha nyakad nyújtod, nyál-

csüngő áldozat? Futok, mint a hongkongi
tüntető, letakarom a fülem is,
grabancom nem hagyom fotózni. Aki
az El Caminón visszafordul, a halál
foglya lesz, de aki velem szemben sántít,

az is én vagyok. Jet Set is sántikált az
olimpián, bundás gitárokat pörgetett az ég.
Nyihoghatott volna még egy nyugdíjas
réten. Némelyik altatódal fals, nem is
emlékeztet a hátrahagyott napra.

Van vándor, aki érkezéskor átizzadt
ruhát tüzel, ennyit jelent a hagyomány.
Van, aki altató helyett ébresztőt dalol.
Van, aki horzsolt ujjával felhőt mutat
megint – esni fog –, jé, ott a chupacabra.

Üres foglalat

Önerőből tanultam,
hogy kell uralni a plafont,
hogy kell csimpaszkodni,
levadászni a csótányt.

Tetőkirálynak hívnak
a lentiek. Lassú halál
az élet, belefér a tisztelet.
Szólíthatnának simán póknak.

Fenn néha felbukkan
egy trónkövetelő is.
Zsákmányomat a kudarcfalra
teszi, imposztornak nevez.

„Kényszeres önérvényesítő.
Csupa humbug, már az
anyja is megszökött a
spájzból.” Tény, ami tény.

Csakazértis szövök valamit
anyák napjára. Gyűrű,
eleve nincs benne kő.
A foglalat semmit sem foglal,

vagyis a semmit foglalja.
A pókselyem strapabíróbb,
mint a spandex: bármeddig
cibáld, nem nyúlik.

Könnyű, tele van proteinnel.
Folyékony, mint a köpet,
majd megszilárdul.
Engesztelő ajándék ez.

Nélküled kong a kamra.
Hiányod tart és figyelmeztet.
Nem minden bűn, ami árt.
M megbocsáthat sz magadnak is.

Vakáció

Paula Regónak

Ami veszélyes, azt nem tarthatom meg.
Így a masnimmel,
a hajcsatommal gyilkolok.

Bár ki tudnék mászni a kerítésen!

Nap mint nap odakúszom,
ott leskelődöm.

Érdekel a Túl világa.

Sárkánybarlangok.
Harsány árnyékokkal népesíteném be őket,
orból fújt tűzben táncolnék.

Viperafelhők.
Egy mohó szurdok.
Vicsorgó fák –

egyszer én leszek a királynőjük.

Addig taposom a napokat,
biztonságban,
én, az óriás.

Márton Ágnes író, költő, műfordító, a *The Ofi Press Magazine* és a *One Hand Clapping* szerkesztője. Angliában és az Egyesült Államokban jelentek meg kötetei, újabb kötete Skóciában várható. Számos nemzetközi díjat kapott, többek között első helyezést ért el Nagy-Britanniában a Költészet Napjára meghirdetett verspályázaton. Sok irodalmi ösztöndíjat nyert el, például egy svalbardi kutatóhajóra, illetve Fårö szigetére, Ingmar Bergman házába. 2021-ben kezdett rendszeresen publikálni magyar nyelven is.